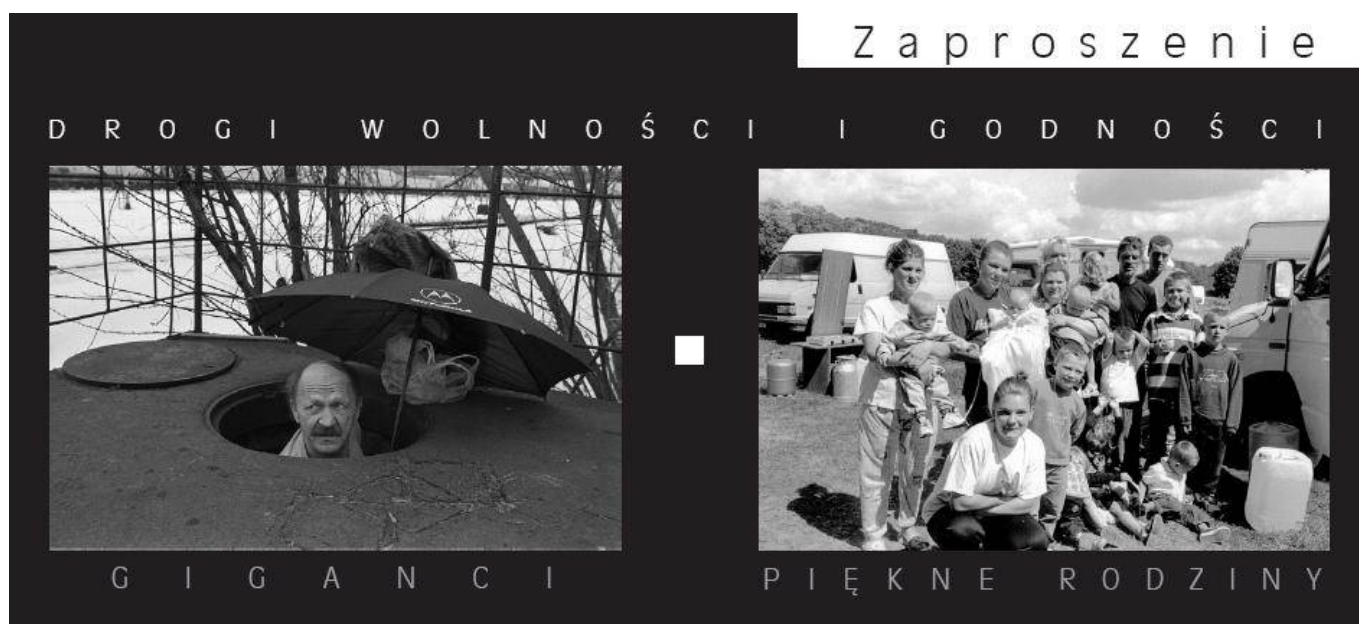

Komunikat prasowy i Pakiet informacyjny dla prasy

Wystawa dwóch projektów fotograficznych
przygotowana w ramach cyklu

DROGI WOLNOŚCI I GODNOŚCI

od 2 marca do 4 kwietnia 2007r. - Kielce i Warszawa

Pod patronatem

Partnerzy

Collegium Civitas
STUDIA SPOŁECZNE I POLITYCZNE

UBRANA STUDIO BY ILFORD®

www.FOTOWYDRUKI.COM

Stowarzyszenie Przyjaciół
Międzynarodowego Ruchu
ATD Czwarty Świat w Polsce
www.atd.org.pl

28.02.2007

Komunikat prasowy

Zapraszamy na wystawy dwóch projektów fotograficznych

PIĘKNE RODZINY - Jean Louis Saporito – Francja

GIGANCI – Katarzyna Marczyńska i Tomasz Kaczorek - Polska

w ramach cyklu „ Drogi wolności i godności -
walka z ubóstwem i wykluczeniem śladem ojca Józefa Wrześcińskiego”

od 2 marca do 4 kwietnia 2007r. - Kielce i Warszawa

W lutym 2007 mija dwadzieścia lat od przyjęcia przez francuską Radę Ekonomiczno-Społeczną raportu „Skrajne ubóstwo a niestabilność ekonomiczno-społeczna” pod redakcją księdza polskiego pochodzenia, ojca Józefa Wrześcińskiego, założyciela Ruchu ATD Czwarty Świat.

Z tej okazji zorganizowaliśmy w Polsce cykl debat wokół walki z ubóstwem i wykluczeniem śladem ojca Józefa Wrześcińskiego. Spotkaniom tym towarzyszy wystawa „Drogi wolności i godności”.

Dwa projekty fotograficzne, z którymi macie państwo okazję się zapoznać, francuski „Piękne rodziny” jak i polski „Giganci”, są każdy na swój sposób wyrazem niezwykle ważnej dla nas inicjatywy umożliwienia jednostkom jak i rodzinom zaprezentowania się w takim świetle, jakie uznają za stosowne.

Chcemy, aby nasze społeczeństwo mogło odkryć tę grupę ludzi w całym ich człowieczeństwie, bez ograniczania się tylko do spojrzenia na nurtujące ich problemy. Jest to zaproszenie do spotkania i poznania najuboższych jako ludzi podobnych do nas, naszych braci, przyjaciół oraz partnerów.

To razem z nimi musimy się zaangażować we wspólne przedsięwzięcie, jakim jest budowa świata, w którym każdy może dać z siebie to co najlepsze i w którym razem możemy przeciwstawiać się fatalizmowi nędzy.

Anna Śleźnik

Prezes Zarządu Stowarzyszenia Przyjaciół

Międzynarodowego Ruchu ATD Czwarty Świat w Polsce

Inicjatywa ta jest możliwa dzięki wsparciu licznych partnerów, między innymi : Ambasady Francuskiej, Miasta Kielce, Kieleckiego Centrum Kultury, Galerii Winda, Collegium Civitas, Galerii Klimy Bocheńskiej, miesięcznika Więź, Instytutu Francuskiego w Warszawie, Fundacji Kazimierza Pułaskiego, ... oraz mediów.

Cykl wystaw będzie także okazją do rozpowszechnienia w Polsce **międzynarodowego apelu „Wykorzenie skrajnego ubóstwa drogą do pokoju - Deklaracja Solidarności”**. Celem jest zebranie miliona podpisów przed następnym międzynarodowym dniem walki z ubóstwem, który będzie obchodzony 17 października 2007. **Patrz www.atd.org.pl**

Kontakt w Warszawie :

Pierre Klein: atd-warszawa@neostrada.pl – 0505 222 609

(kontakt w języku angielskim , francuskim lub niemieckim)

Katarzyna Marczyńska i Tomasz Kaczorek – 2@znajomi.diz.pl

0601 394 320   0601 200 235

Kontakt w Kielcach :

Anna Śleźnik : atdczwartyswiat@wp.pl – 0668 045 345

Informacje dodatkowe :

- 1 – O projekcie „Giganci” – Katarzyna Marczyńska i Tomasz Kaczorek - Polska
  - 2 – O projekcie „Piękne rodziny” - Jean Louis Saporito - Francja
  - 3 – Myśli Ojca Józefa Wrzesińskiego
  - 4 – O Ruchu ATD Czwarty Świat
-

1 – O projekcie „Giganci” – Katarzyna Marczyńska i Tomasz Kaczorek - Polska

Mówią o sobie GIGANCI - mieszkańcy Warszawy bezdomni z kanałów, którzy żyją podobnie jak my wszyscy: żartują, uśmiechają się, spotykają znajomych, przyjaźnią się, kochają, czytają książki... ale ich dzienny budżet nie przekracza kilku złotych. Zarabiają dorywczą pracą lub zbierając puszki i butelki. Udomowili kanały, bo tu czują się wolni.

Pomagają sobie w trudnych sytuacjach, dzielą się tym co mają i marzą o lepszym życiu. Niektórzy są tu przejściowo, inni zasiedzieli się tu już kilkanaście lat.

Antek chciał się stąd wyrwać. Przeszedł odtrucie, potem uczestniczył w terapii odwykowej, jednak nie wytrzymał – wrócił do siebie kilka dni przed jej zakończeniem. Potem wielokrotnie próbował zerwać z nałogiem, ale bezskutecznie. W lutym 2006 roku w jego kanale powstał pożar i Antoni nie zdołał się na czas wydostać, a pomoc przyszła zbyt późno. Niestety w grudniu 2006 też odeszli już na zawsze Krótki i Kruszyna.

W ciągu roku umiera w kanałach co najmniej kilka osób, ale są też tacy którym się udaje odmienić swój los.

Kaśka z Asemką wyprowadzili się do „Bajki”- ośrodka dla bezdomnych rodzin - ją zatrudnili tam w kuchni, potem znalazła inną pracę w mieście a on pomaga na budowie. Nie piją. Komtur przeniósł się do noclegowni na Marywilskiej, leczy się i szuka pracy. Kelner pracuje i wynajął pokój, ale zagląda tu czasem.

Siwy, przyjaciel Antka, to łebski facet - czyta książki, dosłownie je „połyka”. Chciałby czasem odpocząć od tego miejsca, tak samo Spadkobierca, Arni, Ojciec czy Edek, ale przecież to są „giganci” - cenią swoją wolność bardziej niż cokolwiek innego.

Znajomi - Katarzyna Marczyńska i Tomasz Kaczorek – 2@znajomi.diz.pl

Jesteśmy parą przyjaciół. Poznaliśmy się w 2003 roku w Warszawskiej Szkole Fotografii dr hab. Mariana Schmidta. Interesuje nas fotografia reportażowa i humanistyczna.

Bezdomnych poznaliśmy w lipcu 2005 roku i od tamtej pory odwiedzamy ich co kilka tygodni, nieraz częściej – polubiliśmy się. W czasie spotkań robimy zdjęcia, dzięki czemu powstał ten foto-reportaż, a Giganci są też bohaterami naszej pracy dyplomowej w WSF.

2 – O projekcie „Piękne rodziny” - Jean Louis Saporito - Francja

*Żyjący w niepewności i odrzuceniu mężczyźni, kobiety, młodzi i dzieci z regionu Val d’Oise we Francji zgodzili się pozować do fotografii i dać świadectwo, „aby ludzie zrozumieli”.
Dzięki fotografowi Jean-Louis Saporito mogli pokazać się w taki sposób jaki chcieli.*

„Zgodziliście się pokazać w swoim środowisku rodzinnym, uśmiechnięci i pełni godności. Zostawiacie trwałe ślady waszej historii, wzbogacie innych dzieląc się swoim doświadczeniem, oczekiwaniami i projektami. Wasze losy połączyło dążenie do zbudowania lepszej przyszłości.”

Jean-Louis Saporito

„Zdjęcia to piękna rzecz, pokazują, że jesteśmy ludźmi.”

„Każdy dzień jest walką o zachowanie twarzy, dla dzieci, w imię miłości, którą się ma w sobie.”

„Zdjęcie to miła pamiątka. Kiedy będą duzi, powiedzą : to ja z moim ojcem. Być razem na zdjęciu to coś pięknego, radosnego. Dziecko jest szczęściem, jedno, potem drugie, trzecie i następnie szóste...”

„Moje drzwi są zawsze otwarte. Dzieci wracają do siebie, kiedy czują się lepiej, kiedy mają mniej kłopotów. Jestem szczęśliwa. Co jest największą nagrodą dla matki? Być wśród swoich dzieci i wnucząt. Chciałabym, abyśmy pewnego dnia byli wszyscy na tym zdjęciu.”

„Najlepszy prezent jaki moje dzieci mogą mi sprawić, to nauczyć się czytać. Nie zapomnę radości jaką odczułam, kiedy Jennifer zaczęła odszyfrowywać litery. Byłam bardzo szczęśliwa.”

„Nie mogę się zadręczać, za bardzo kocham życie.”

„Moja rodzina wiele wycierpiała. Przypomina trochę rozbity talerz, który został ponownie sklejonny. Talerz jest kruchy, łatwo może się zbić. W życiu jest podobnie.”

„Moje wnuki przychodzą mnie tu odwiedzać, bo tu jest wolność. Ale trudno mi się nimi zajmować. Jak mam to robić? Nie mam ani bieżącej wody ani elektryczności. To jest właśnie najtrudniejsze.”

„Jesteśmy najpiękniejszą rodziną na świecie. Najszczęśliwszą z wszystkich rodzin. Jesteśmy razem od siedmiu lat. Miałam siedemnaście lat, a on szesnaście i od tamtego czasu nadal jesteśmy razem. Bardzo się kochamy.”

Jean Louis Saporito, Francja, fotograf zawodowy, dziennikarz telewizyjny od 35 lat, założyciel audiowizualnej agencji prasowej “Point du Jour”

---

3 - Myśli Ojca Józefa Wrzesińskiego

„W wymiarze międzynarodowym „Podejście Wrzesińskiego” stanowi ważną deklarację społeczną. Jest to próba zmobilizowania ogromnego potencjału społecznego w programie, którego współtwórcami są biedni.

Naczelną zasadą powinno być, że zwalczanie ubóstwa jest zarówno obowiązkiem społeczeństwa oraz prawem najuboższych. Wolność od ubóstwa jest prawem, które jest realizowane tylko wtedy, kiedy każdy z nas, zarówno bogaty jak i biedny współdziała ze sobą.

Takie przesłanie niesie ze sobą „Podejście Wrzesińskiego.”

Lord Scarman, OBE (Oficer Orderu Imperium Brytyjskiego), 1991

Znany brytyjski prawnik Lord Scarman prowadził śledztwo w związku z zamieszkami w londyńskiej dzielnicy Brixton w 1981. Zmarł w 2004.

„Nie będziemy czekać na wprowadzenie zmian gospodarczych po to, żeby stanąć po stronie biednych. Jeżeli zmiany są przeprowadzane bez biednych i bez brania pod uwagę ich doświadczeń nie przyniosą skutku.

Przeniesiona do nowego społeczeństwa nędza nie zniknie jak za dotknięciem czarodziejskiej różdżki. Aby się od niej uwolnić, musimy dokonać przebudowy obecnego społeczeństwa. W innym wypadku nędza pozostanie wpisana w jego strukturę. ”

Ojciec Józef Wrzesiński

wstęp do „Paszport dla społeczeństwa demokratycznego
zbudowanego na prawach człowieka”, wrzesień 1987

"Najubożsi mówią, nam często, że największym nieszczęściem nie jest być głodnym, nie umieć czytać, ani nawet pozostać bez pracy. Najstraszliwszym nieszczęściem jest nie liczyć się wcale, do tego stopnia, że nawet nikt nie wie o twoich cierpieniach. Najgorsza jest pogarda. Ta pogarda trzyma cię z dala od twoich praw, ona sprawia, że świat lekceważy to, czym ty żyjesz i ocenia cię jako niezdolnego do podejmowania odpowiedzialności. Największym nieszczęściem nędzarza to, to że traktuje się go przez całe życie jak przedmiot."

Ojciec Józef Wrzesiński, 1987

Ojciec Józef Wrzesiński (1917-1988) - Założyciel Ruchu ATD Czwarty Świat

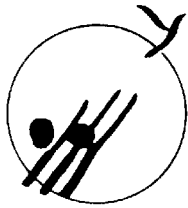
W ubogim domu w Angers we Francji, **12 lutego 1917** roku, przychodzi na świat Józef Wrzesiński. Jego ojciec jest Polakiem, a matka Hiszpanką. Zawierucha pierwszej wojny światowej powodowała nawarstwianie się rodzinnych trudności.

W Soissons, 29 czerwca 1946 Józef Wrzesiński przyjmuje święcenia kapłańskie. W 1956 roku dostaje od biskupa propozycję dołączenia do obozowiska dla bezdomnych w Noisy-le-Grand pod Paryżem. 14 lipca 1956 Ojciec Józef dołącza do 252 rodzin, które mieszkają w obozowisku. Przeżywa prawdziwy szok. Później napisze: **"Tego dnia wszedłem do świata udręki. Prześladowała mnie myśl, że te rodziny nie wyjdą z nędzy tak długo jak nie zostaną uznane jako całość, jako lud, tam, gdzie decydują o tym inni ludzie. Przynależę sobie, że jeżeli zostanę, to zrobię wszystko, żeby te rodziny mogły wstąpić na schody Watykanu, Pałacu Elizejskiego, ONZ..."**

W Noisy-le-Grand zaproponuje rodzinom stworzenie przedszkola i biblioteki. "To nie żywności i odzieży potrzebują ci ludzie, lecz szacunku i uniezależnienia się od dobrej woli innych." Powstają, więc: kaplica, warsztaty dla młodzieży i dla dorosłych, pralnia, salon piękności dla kobiet...

Od 1979, jako członek francuskiej Rady Ekonomiczno-Socjalnej, Ojciec Józef Wrzesiński pracuje nad raportem dotyczącym ważkich następstw społecznych i politycznych ubóstwa w Europie i na świecie: **"Skrajne ubóstwo a niestabilność ekonomiczno-społeczna"**, który zostaje przyjęty 11 lutego 1987 r. Raport określa nędzę jako pogwałcenie praw człowieka oraz ogłasza, że nie można zwalczyć nędzy bez jednoczesnego uznania najbiedniejszych za partnerów.

Kilka miesięcy później, **17 października 1987**, w Paryżu, na apel Ojca Józefa Wrzesińskiego odpowiada ponad 100 000 osób, które wyrażają potrzebę zjednoczenia się dla respektowania praw człowieka. To wydarzenie spowodowało, że data 17 października zostaje oficjalnie uznana przez ONZ jako Międzynarodowy Dzień Walki z Ubóstwem (www.oct17.org).

4 - Międzynarodowy Ruch ATD Czwarty Świat

ATD Czwarty Świat jest międzynarodowym ruchem, stawiającym sobie za cel walkę z nędzą i wykluczeniem społecznym. Jest on otwarty na wszelkie przekonania religijne i polityczne. Posiada status konsultacyjny przy UNICEF, UNESCO, ONZ i Radzie Europy.

Skąd wzięła się nazwa ATD Czwarty Świat? ATD to po francusku „Aide à Toute Détresse”, co oznacza „Pomoc wobec każdego nieszczęścia”. Dzisiaj skrót ATD oznacza „A Tous la Dignité”, czyli „godność dla wszystkich”. Czwarty Świat to określenie związane z mało znanym epizodem z czasów rewolucji francuskiej, kiedy to arystokrata Dufourny de Villiers dał biednym głos w swojej publikacji „Kroniki czwartego stanu”. Określenie czwarty świat symbolizuje dążenie całego społeczeństwa, a zwłaszcza osób żyjących w ubóstwie do realizowania pełni swoich praw obywatelskich.

Działalność ATD Czwarty Świat zależy od specyfiki i kultury danego kraju oraz od potrzeb społeczności lokalnych. ATD Czwarty Świat podejmuje starania, by z ludzi najuboższych uczynić najważniejszych partnerów w walce z nędzą i budowaniu świata szanującego godność każdego człowieka. Stara się również ułatwić najuboższym zabranie głosu w publicznej debacie na temat współczesnych problemów społecznych oraz umożliwić im współdecydowanie w kwestiach, które ich bezpośrednio dotyczą.

W Polsce Ruch ATD Czwarty Świat rozpoczął swoją działalność w 1998 roku w Kielcach, od spotkania wolontariuszy z bezdomnymi na dworcu PKP i w noclegowni. Od tego czasu trwają regularne spotkania, a 17 października odbywają się coroczne obchody uznanego oficjalnie przez ONZ **Międzynarodowego Dnia Walki z Ubóstwem** (www.oct17.org). W 2002 r. przy dworcu PKP w Kielcach ustawiono krzyż upamiętniający zmarłych bezdomnych. Rok później zorganizowane zostały warsztaty artystyczne w Kałkowie koło Kielc.

W Warszawie ATD Czwarty Świat rozpoczął działalność w 2004 r. W salach Uniwersytetu Warszawskiego odbył się Ósmy Uniwersytet Powszechny, gdzie spotkali się ludzie najubożsi, wolontariusze i politycy z całej Europy, by wspólnie dyskutować o godności człowieka oraz o walce z nędzą i wykluczeniem społecznym. 17 października 2006 odbyły się obchody Międzynarodowego Dnia Walki z Ubóstwem pod hasłem „Przyjaźnią budujemy świat bez granic”.

Obecnie ATD w Warszawie zaprasza grupy dzieci do udziału w międzynarodowym projekcie. Będą one mogły dzielić się pomysłami i marzeniami jak budować przyjaźń i zrozumienie między dziećmi (www.tapori.org)

Stowarzyszenie Przyjaciół Międzynarodowego Ruchu ATD Czwarty Świat w Polsce

Adres korespondencyjny: Gagarina 12 m. 33 25-031 Kielce

Bank Millenium - Nr konta: 38 1160 2202 0000 0000 7346 9569

Grupa ATD Czwarty Świat w **Kielcach** : atdczwartyswiat@wp.pl

Grupa ATD Czwarty Świat w **Warszawie** : atd-warszawa@neostrada.pl

Kontakt ATD Czwarty Świat w **Bydgoszczy** : kontakt-bydgoszcz@atd-fourthworld.org

www.atd.org.pl

Apel : „Wykorzenie skrajnego ubóstwa drogą do pokoju - Deklaracja solidarności”

Cykl wystaw będzie także okazją do rozpowszechnienia w Polsce **międzynarodowego apelu „Wykorzenie skrajnego ubóstwa drogą do pokoju - Deklaracja Solidarności”**. Celem jest zebranie miliona podpisów przed następnym międzynarodowym dniem walki z ubóstwem, który będzie obchodzony 17 października 2007. **Patrz www.atd.org.pl**